

Hvorfor har ikke jeg snakka med deg om dette før?

Eli Heldaas Seland / Sondre Strandskog Arnesen, HVL

Vi opplever ofte at vi kommer for sent på banen i situasjoner der vi kunne ha gitt phd-kandidater (og andre forskere) nyttige råd. Det gjelder for eksempel i forbindelse med planlegging av datainnsamling, der de kanskje ikke innhenter samtykke som muliggjør deling. Når de skal velge publiseringskanal, lar de seg kanskje lokke av et røvertidsskrift eller en mindre seriøs aktør, eller de inngår avtale om hybridpublisering uten å vite at vårt publiseringsfond ikke støtter det. Alt for ofte får vi spørsmål om slike ting på et tidspunkt da det er for sent for oss å gjøre noe med det.

Folk i organisasjonen er i økende, men fortsatt for liten grad, klar over hvilken kompetanse vi har. Vi har en vedvarende utfordring med å tydeliggjøre at vi har interesse av og kunnskap om noe utover dokumentleveranser, og samtidig understreke at vi ikke skal utfordre forskerne eller de som veileder phd-kandidater på det faglige, men hjelpe dem med praktiske ting, og at vi kan spille en rolle i bevisstgjøring i forhold til strategier, tilnærminger, policyer, krav etc.

Det kan virke paradoksalt at vi som jobber med open science har for tette skott rundt oss. Vi bør være gode eksempler og forbilder, og jobbe med å nå ut både til andre i biblioteket, administrasjonen og fagmiljøene våre.

Noe av vår utfordring – som nyfusjonert høyskole med ulike kulturer og generelt lavt kunnskapsnivå om Open science (også i ledelsen, med noen hederlige unntak) er at vi mangler institusjonell forankring gjennom policy, forpliktende dokumenter, mål og rutiner for oppfølging av prosjekter og forskningsgrupper. Dette jobber vi med å få på plass.

I tillegg må vi jobbe med å profilere vår kompetanse og våre tjenester, på en slik måte at vi kommer inn i prosesser tidlig. Det er viktig overfor forskergrupper og større prosjekter, men også phd-kandidater og deres individuelle prosjekter. Vi har eksperimentert med ulike opplegg for kurs, workshops, veiledning, og formidling av informasjon, og gjort oss noen erfaringer. For eksempel har vi brukt strømming av forelesninger og webinar (Skype) for å nå ut til flere enn de som har anledning til å møte oss lokalt. Det er imidlertid en liten gruppe som bruker tilbudet vårt, og det er vanskelig å avgjøre hva som virker og hva som er lurt, da det synes nokså individuelt hva som gir kandidatene den nødvendige motivasjonen for å enten oppsøke oss eller ta imot det tilbudet vi gir dem.

Vi ønsker og har tatt til orde for å etablere formaliserte faggrupper på tvers av administrative avdelinger i institusjonen, som kommer på banen på gitte tidspunkter i en prosess – for eksempel ved etablering av forskergrupper, skriving av søknader, inngåelse av kontrakter osv. Bibliotekets bidrag inn i slike grupper kan for eksempel være hjelp med datahåndteringsplaner og publiseringsstrategi.